

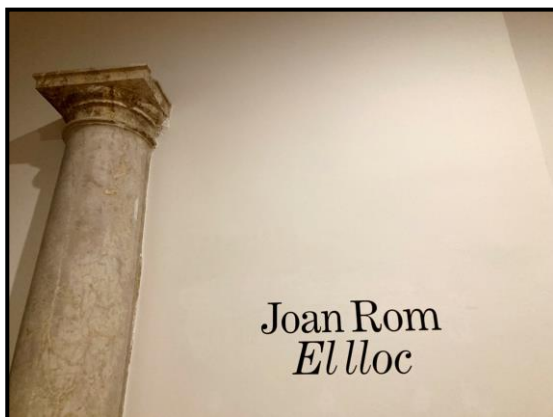
ressò *mont-rogenic*

EXPOSICIÓ DE JOAN ROM AL MUSEU D'ART MODERN DE TARRAGONA

Martí Rom
www.martirom.cat

20-09-2022

El divendres 16 de setembre es va inaugurar al Museu d'Art Modern de Tarragona, al carrer de Santa Anna, l'exposició "El lloc" del mont-rogenic Joan Rom Sedó. La presentació es va fer a la sala d'actes i hi van intervenir el nou director del Museu, Manel Margalef, la presidenta de la Diputació Noemí Llauredó, el comissari de l'exposició Marc Navarro i el propi Joan Rom. Aquesta exposició restarà oberta fins al 27 de novembre.

La seva llarga trajectòria s'inicia estudiant, del 1979 al 1985, a la Facultat de Belles Arts, a Barcelona. El 1983 exposa al Centre de Lectura de Reus, el 1986 a la Sala d'exposicions de la Fundació Caixa de Pensions, al carrer Montcada de Barcelona; fou la primera a Barcelona. Després vindrien, entre d'altres, la de la "Galeria René Metras" de Barcelona (1988), la "Galeria Soledad Lorenzo" de Madrid (1989), a l'Espai 13 de la Fundació Miró (1990), a la "Galeria Àngels de la Mota" de Barcelona (1991), al MACBA (1997), a l'Espai Tinglado 2 de Tarragona (1998) i una retrospectiva a la Fundació Suñol de Barcelona (2013).

No podem deixar d'esmentar l'exposició "Roc, roig, negre" que va fer pel Centenari Miró (octubre a desembre de 1993) a l'Església Vella.

El 1998 decideix deixar la seva trajectòria artística i dedicar-se a la docència. Ho farà a l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Reus, d'on en serà director fins al 2002.

Recordo aquelles obres seves on el cautxú impregnava la seva producció artística, obres gens convencionals que tenien el seu origen en el món industrial. D'altres, sovint orquestrades partint de materials de rebuig o objectes trobats. Totes elles interpel·laven la realitat quotidiana.

Ara, el 2022, més de vint anys després, ha decidit tornar a produir, a exposar les seves noves peces. “Soc un espigolador”. Joan Rom recull “coses” d’abocadors, barrancs, de la platja...

El Museu d’Art Modern li ha dedicat tres espais. A la planta baixa, entrant a mà dreta, hi ha el que podríem dir les escultures, sovint treballades amb còdols i pedretes allargassades. Tenen una aparença senzilla. Demanen la participació de l’espectador. Al passadís central, una col·lecció de *collages* i fotografies, i a la capella de la planta superior una instal·lació utilitzant un gran vidre i relacionant-lo amb la gravetat.

“El Lloc ens situa en un espai bastit entre la banalitat i la seriositat. Un lloc que si bé no podem descriure o situar amb exactitud en un mapa, sabem que existeix com un espai de

resistència i trànsit conduït per la voluntat de fer” (Full presentació de l’exposició, Marc Navarro).

Addenda

Podeu aprofitar per visitar el “Tapís de Tarragona” (1970) de Joan Miró i Josep Royo.